
Starohobezský

S L O N

duben
2024

K
Í
N
D
O
V
Ú

Vy, kteří válčíte, přestaňte!

Vy, kteří připravujete válku, přestaňte!

Vy, kteří si přejete válku, přestaňte!

Vy, kteří strašíte válkou, přestaňte!

NEBOJÍME SE ŘÍCT:

CHCEME MÍR!!!

Byly Velikonoce

Velikonoční prázdniny

O Velikonočních prázdninách jsem chodila hrkat, mám to ráda, ale tenhle rok jsem v tom měla zmatek. Minulý rok jsme to měli na starosti, ale jelikož si někdo stěžoval, tak si to vzal na starosti. Tentokrát se to nelíbilo mě a kamarádkám. Oni si stěžovali, že jsme špatně rozdělili odměny. Minulý rok tady ještě nebydleli a chodili hodně málo, tak dostali míň, než ti, kteří byli pokaždé, to jim přišlo nespravedlivé, což je divné, ale teď už to neřeším a příští rok to budu mít na starosti znova já. V neděli k nám na oběd přijel děda. Po obědě jsme si dali ještě kávu a ke kávě jsme měli ořechové a povidlové šátečky, které přivezl děda od tety, ještě k tomu beránka, kterého jsem pekla. V pondělí jsem v 6.30 vstala a v 7.00 jsem šla čekat ven na kamarádku, abychom utekli koledníkům. Po hodině jsme se rozhodly si vzít pomlázku a jít na kluky, nakonec jsme šly i na holky, nějak jim to nevadilo. Když jsme obešly ves, zazvonily jsme ještě na jednu kamarádku, se kterou jsme potom byly venku jako celé prázdniny. | *Gabriela*

Jak mamka pekla beránka

Maminka jako vždy pekla na Velikonoce beránka, ale tentokrát hned ve čtvrtek. Šla si koupit suroviny a potom jela domů. Já samozřejmě jsem jí u toho psychiky pomáhal, v tomto druhu pomoci – jen se dívat a povídat si – jsem perfektní. No tak jsem s mamkou upekla beránka a šel ven. Samozřejmě že jsem hrkal, ale přijde mi to nezájímavé, tím pádem to tady nebudeme rozpitvávat, tak jdeme dál. Šel jsem teda ven a věděl jsem, že mamka bude chtít, ať sním beránka, jenže tentokrát ho upekla jinak a mě nechutnal, takže jsem se tomu chtěl samozřejmě vyhnout. A sobota, no to byla cinkačka, to jsem si vydělal pár penízků, ale samozřejmě že jsem to dělal kvůli tradici. No celou domu jsem se ještě zvládnul beránku vyhýbat. V neděli jsem šel na mrskačku, aby lidi ve vesnici neuschli, a protože jsem strýc a byl přestupný rok, vzal jsem i sestřiny dcery. A ty snědly polovinu beránka a já jsem říkal: jo! už jen někdo sní půlku! No, nesnědl a beránek tam je do teď...

Chci podotknout, že mamka peče nejlepšího beránka na světě, akorát tentokrát ho udělala jinak a já mám rozmlsanou pusku, tak jsem ho nejedl. | *Vojtěch*

Jak jsem prožila Velikonoční prázdniny

Byla jsem o prázdninách nemocná, měla jsem antibiotika, ale bylo to docela fajn. Měla jsem čas učit se na přijímačky. Ale byla doma docela nuda. Hodně jsem ležela a i koukala na filmy nebo seriály. Nebo jsem volala s kamarády a hrály jsme na počítači hry. A takhle vypadal každý můj den. Přesně na Velikonoce v pondělí to nebylo nic

moc, už jsem dobrala antibiotika, ale ten den byl takový divný. Moc kluků nechodilo, přišlo jich pár, ale přišlo i pár dospělých. | *Veronika*

Zemědělská exkurze

Kravín

Byli jsme kromě jiného i v kravíně. Viděli bílé krávy, traktory, já jsem tam taky pomáhal – a ještě jsem tam i dokonce našel kočičky! | *Marco*

Ráno jsme jeli na farmu Křeslík, bylo tam asi 20 hal na kuřata. A pak jsme jeli do kravína v Rančářově, ukazovali nám, jak skot krmí roboty. Dále jsme jeli do Dešné do dílen, tam opravovali různé zemědělské stroje. | *Patrik*

Nejprve jsme byli u kuřat, bylo tam 5000 malých kuřat.

Pak jsme jeli do kravína v Rančářově, tam jsme se koukali na stroj, který se naplní nějakou krmnou směsí, aby mohl krmit krávy.

Pak jsme jeli do Dešné na stroje, bylo jich tam hodně a mohli jsme si sednout do traktorů. Tam jsem potkal tátu! 😊

A nakonec nás čekali koně v Písečné, ale bylo jich málo. | *Martin*

V pondělí 8.4.2024 jsme se školou byli na exkurzi. Jeli jsem se podívat na kuřata, krávy, jzd stroje a koně.

Prvně jsme jeli na kuřátka. V jedné hale jich bylo 48 024. Hned potom jsme jeli na kravičky a telátka. U kraviček to bylo velmi zajímavé. Bylo jich tam docela hodně. Telátka byla hodná. Stroje byly velmi velké, ty traktory byly jak 4 auta. Nakonec koně, ti se mi líbili nejmíň. Výlet hodnotím pozitivně. | *Pavel*

Olympijské hry

1. Historie OH
2. Obnova OH, olympijské hnutí
3. Současnost OH

Kde se začaly objevovat olympijské hry? Olympijské hry se začaly objevovat v antickém Řecku v roce 776 př. n. l. v Olympii. Kdo se mohl zúčastnit? Mohli se zúčastnit jen muži, ženy nesměly ani sedět v publiku. Roku 394 n.l. Theodosius I. olympijské hry zakázal.

Roku 1894 založil Pierre de Coubertin mezinárodní olympijský výbor, o dva roky později v roce 1896 se uskutečnily v Athénách první moderní olympijské hry. Olympijské hry se konají jednou za čtyři roky a každý druhý rok se střídají letní a zimní olympijské hry.

Kdo se může zúčastnit v této době? Mohou se zúčastnit sportovci z celého světa, i ty kteří jsou tělesně postižení pro které se konají paralympijské hry. A pro sportovce ve věku 14-18 let pro ně se pořádají olympijské hry mládeže. Olympijské hry od svého vzniku se hodně rozrostly, takže se vždy zúčastní téměř všechny země světa.

Nevím, jestli olympijské hry jsou v této době k něčemu, ale má to vždy něco do sebe, je to zábava sledovat OH z domova na televizi a fandit své zemi. | *Julie*

V prvních olympijských hrách byly pouze muži. Ženy měli hry héraia. Konaly se od roku 776 př. n. l.

Dne 15. listopadu 1859 se v Athénách 20 000 diváků stalo svědky sportovních her 300 soutěžících na prvních novořeckých olympijských hrách. Zásluhu na jejich uspořádání měl Evangelos Zappas.

Jejich vznik byl inspirován antickými olympijskými hrami. Jsou mezinárodní sportovní akce, jejichž součástí jsou soutěže v letních a zimních sportech s účastí tisíců sportovců z celého světa. | *Michal K.*

Přijímací zkoušky!

Představa těch, kteří k PZ nemuseli

Já jsem na přijímacích zkouškách nebyl (obor truhlář), ale myslím si, že kdybych musel na ty přijímačky jít, tak by po mně mohli chtít něco udělat ze dřeva. Myslím si, že bych to asi dal. | *Marco*

Myslím, že by po mě chtěli, bych jim ukázal, kde je karburátor, abych se vyznal v motorech, v autech obecně. A na autolakýrníka, abych poznal barvy. *Co kdyby: Chtěli po mě, abych jim popsal elektromotor, ale já o elektromotorech nic nevím... Naštěstí tam dotáhli starého favorita a to už jsem věděl, o co jde.* | *Josef*

A ti, kteří museli...

Střední škola technická a obchodní Dačice

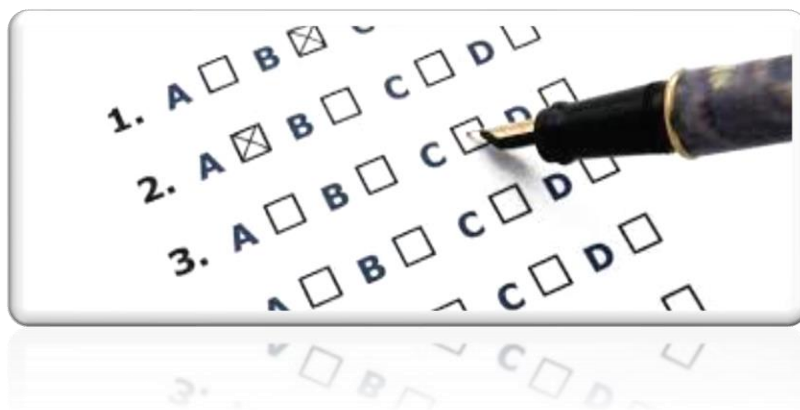
Bylo hodně dlouhé povídání o tom, co se smí a nesmí. Jak a co máme dělat a takové věci. Bylo vidět, že hodně nás tam bylo ve stresu. Samotné psaní matematiky bylo hodně zajímavé. Ale to i ta čeština. V pondělí jsem byla skoro se všemi ve třídě jako v pátek. Byla tam ale i legrace, když jsme se nějak rozpovídali mezi sebou. Přišlo mi,

že v pondělí to bylo všechno o něco lepší než v pátek. Ale nějak jsem tam nikoho neznala, což bylo hodně špatné, protože ostatní se mezi sebou znali. | *Veronika*

Střední průmyslová škola Třebíč

Střední škola průmyslová automobilní technická Jihlava

Ráno jsme vyjeli brzy, abychom tam byli včas, doporučený příchod v pozvánce byl, abychom tam byli aspoň deset minut před osmou. Cesta byla téměř v pořádku, dojeli jsme včas a šel jsem do školy, tam nás poslali do patra, kam máme jít a tam už si nás převzala paní, která nám ukázala třídu, tam jsem si sedl. Všichni byli milí a příjemní, v Třebíči jsem měl dobrý pocit, líbilo se mi tam. V pondělí jsem byl v Jihlavě, kde nebyl doporučený čas, ale přijel jsem tam stejně jako do Třebíče deset minut před, jelikož to, ale nebylo psané, tak jsem byl v učebně asi dvacet minut sám, tak jsem si prošel poslední věci, které jsem potřeboval jako vzorečky a nějaké ty užitečné věci k tomu. Později přišli další lidé, ale nebylo to ono, škola byla lepší v Třebíči, jak učitelé, tak ostatní, kteří dělali přijímačky, takže doufám, že mě vezmou do Třebíče. | *David*

Světlá Velké Meziříčí

SŠ a VOŠ cestovního ruchu České Budějovice

V pátek jsem měla velký strach, protože jsem nevěděla, co mě čeká. Ve škole mě příjemně přivítali a řekli, kam mám jít. Bez pomoci bych do té třídy ani nedošla, protože škola je rozsáhlá, podle mě bych lehce někde zabloudila. Paní učitelky, které jsme měli, byly hodné a snažily se nás trochu uklidnit. V pátek mi matika přišla těžší než v pondělí, ale zase čeština mi přišla lehčí v pátek oproti pondělí. Přijímačky z matematiky úplně změnilly strukturu oproti minulým rokům, což jsem neočekávala. Čeština byla stejná. V pondělí bylo vše lepší a už jsem neměla takový strach. | *Adéla*

Obchodní akademie a hotelová škola Třebíč

Střední škola stavební Třebíč

První přijímací zkoušky, které byly v pátek, jsem psala na obchodní akademie se zájmem na obor cestovní ruch. Cesta do školy nebyla tak špatná, ale dostat se do třídy, kde jsem je měla psát, bylo trochu komplikovanější. Jelikož tato škola bývala dvě rozdělené budovy, které jsou teď spojené a mají jen jeden vchod, tak jsem musela jít přes celou budovu a poté ještě přes tu druhou, jen abych se dostala do třídy. Naštěstí na každém rohu byl někdo, koho jsem se mohla zeptat. Nakonec jsem ale nemusela, protože jsem někoho potkala, kdo měl stejnou učebnu, a tak jsem šla za ním. Pak jsem ještě půl hodiny čekala na to, až budeme moct začít psát, ale já byla

natolik vystresovaná, že jsem ani tu tužku nemohla v klidu držet. Poté to ale bylo lepší a v pondělí už jsem nebyla nervózní skoro vůbec. Pondělní přijímačky byly skoro to samé jako v pátek, ale už dopadly lépe. Nejen v tom, že už jsem se tak nestresovala, ale také ve výsledcích. | *Nikola*

Gymnázium Otokara Březiny a Střední odborná škola Telč

Vyšší odborná škola a Střední škola veterinární, zemědělská a zdravotnická Třebíč

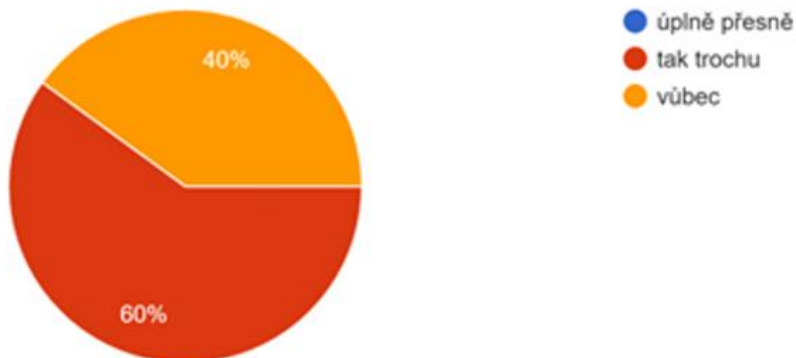
Na pátek mě pozvali na přijímací zkoušky do Telče. Kde jsem naštěstí potkala kamarádku z tábora, takže jsem se tam o přestávce nenudila. Jelikož obě chodíme do menších škol, tak to pro nás byla obrovská budova, kde jsme se málem ztratily. Po dopsání testů jsme spolu zhodnotily, že test byl docela těžký, ale snad to dobře dopadne. V pondělí jsem jela na přijímací zkoušky do Třebíče. Tam jsem potkala svojí bývalou spolužačku, kterou jsem moc ráda viděla. Podle mého názoru byly přijímací zkoušky lehčí v pondělí, ale někomu to mohlo připadat naopak. Některé úkoly byly těžké v obou dnech. A teď musíme pouze čekat na výsledky. | *Monika*

Průzkum agentury Nols

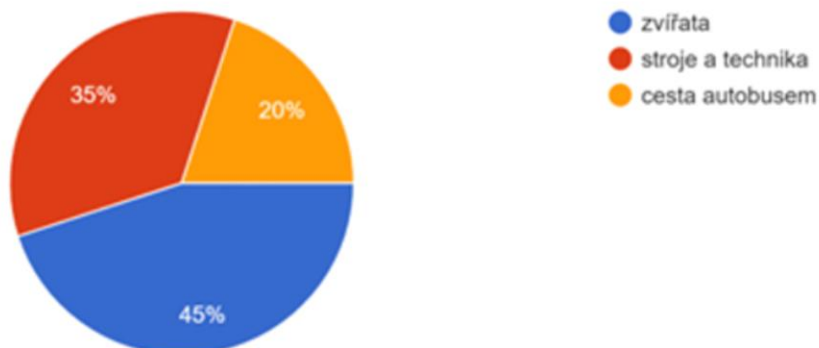

Naše NIČÍM neovlivnitelná agentura jako obvykle zkoumala, tentokrát zápis, exkurzi, Den Země a tak podobně. Výsledky v nezakreslené podobě předkládáme!

1. V dubnu proběhl zápis do 1. ročníku. Pamatuješ si ten svůj?

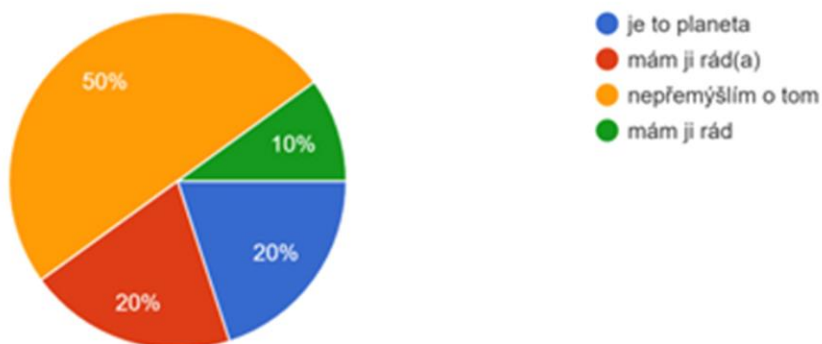
2. Co se ti nejvíc líbilo na zemědělské exkurzi?

3. Co se ti na exkurzi naopak nelíbilo?

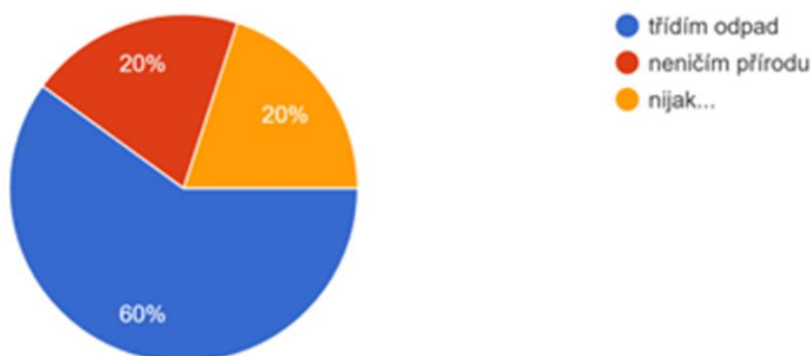
asi nic, všechno bylo zajímavé (vícekrát) | puch, zápach (vícekrát) | řvaní ostatních spolužáků | roboty na krmení krav | všechno | že jsme museli chodit pěšky

4. Slavili jsme Den Země. Jaký máš vztah k naší planetě?

(červená a zelená odpověď samozřejmě patří k sobě => má ji rádo 30 %)

5. Jak ty osobně pomáháš, aby Zemi bylo lépe ?

6. Co znamená pranostika "Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje."?

bude dobrá úroda (opakovaně) | Když v dubnu fouká, tak ve stodole bude více úrody. (opakovaně)

Že bude hodně zvířat. | Že se začíná set pole.

A jak jste přišli na březzen, květen, teplo...

Je-li březzen teplý natolik, že nenosíme „kožichy“, v dubnu nás čeká studené počasí a mrazy. | Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší. | Jakože když hodně fouká, tak se něco stane. | Je teplo. | Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší. | Pokud vás v minulých dnech obtěžoval silný vítr, vězte, že i ten je prospěšný. | Stodola se naplní vzduchem, asi.

Nevím (opakovaně) | nikdy jsem neslyšel – *Příslaví a pranostik je tolik, že nikdo nezná všechny. Ovšem! My si to můžeme vygúůglit! ;-)*

Závěrník (opak úvodníku)

Přečíst si můžete (jste si přečetli) o Velikonocích, exkurzi, OH, přijímacích zkouškách...

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

Střední škola stavební Třebíč

Už ve čtvrtek před páteční zkouškou na mě přicházel stres. Zajímavé je, že celý den jsem byla v pořádku, ale když přišel večer, jako by to moje tělo už vycítilo. Po příchodu pátečního rána byl stres už větší. Když jsem však jela autem s mamkou a tetou, stres ze mě v malém množství opadl. Teta byla vždy veselá osoba a takové odreagování jsem potřebovala. Po příchodu do třídy, jsem si sedla do zadní lavice. Jelikož jsem byla ve třídě první, zaregistrovala jsem všechny příchozí. Jakmile jsem začala psát test, stres odpadl úplně a přišlo soustředění. I tak předchozí stres hrál roli. Mezi testy jsme měli přestávku, kde jsme si mohli odpočinout. Většina tam měla v jiných třídách kamarády, a tak na přestávku ze třídy zmizela. Před češtinou jsme se všichni sešli ve třídě, usadili se a znovu jsme začali psát. Čeština se nezdála tak těžká. Ještě než jsme odešli, jsem klukovi, co seděl přede mnou, dala sešit, který si zapomněl v lavici. Byl milý a poděkoval, to mi dalo úsměv na tvář. O víkendu jsem se neučila, jednou jsem si něco přečetla, ale za dva dny už se toho člověk moc nenabífuje. Tak jsem se věnovala koníčkům a pondělní ráno už bylo bez stresu. Myslím, že se přijímací řízení až moc přeceňuje. To samá mi říkala i kamarádka a měla pravdu, jelikož v pondělí to bylo úplně to samé jen o dost klidnější.

| *Pavλίna*

tisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz